

[Jes Lunde]

gerne ved, at omlægningen i sig selv, fra en afgift på arbejdskraft til en afgift på merværdien, er god og fornuftig. Det er et princip, vi kan gå ind for.

Det, der er problemet, er provenutabet. Det er et provenutab på knap 3 mia. kr., som er et generelt tilskud til erhvervslivet. Og så er der også en række andre problemer deri, som vi har peget på under udvalgsarbejdet.

Hvis det var kombineret med en anden erhvervspolitik, hvis det var sådan, at vi havde styr på, hvad de penge skulle bruges til, hvis det var sådan, at vi havde en investeringsgaranti, hvis det var sådan, at vi i det hele taget havde en erhvervspolitik på skinner som den, vi er blevet enige med Socialdemokratiet om i vores studiekredsarbejde, er det ikke udelukket, at vi kunne støtte det her. Men som isoleret fænomen at overføre knap 3 mia. kr. til erhvervslivet ad den her vej kan vi selvfølgelig ikke medvirke til.

Jeg tror, at hr. Lykkesøt godt er klar over, at det er sådan, sammenhængen er. Derfor er der ikke noget politikskifte. Vi har bare en forholdsvis nuanceret holdning til det her, og det håber jeg er tilladt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for det tilsgagn, han gav om, at der bør gøres noget for de små virksomheder. Jeg vil også gerne sige tak til ministeren for den fremstilling, han gav af hele operationen, når vi får lagt det over på momsgrundlaget. Men så beder jeg også om, at man tænker det igennem.

For det første vil jeg forudskikke, at det skinnede jo igennem, at ministeren ikke var meget begejstret for den samlede virkning. Hvad var den samlede virkning, når man tænker det igennem?

Det fortæltes engang, at man i Amerika skulle karakterisere senator Goldwaters politik – han blev kaldt »hr. konservativ« på det tidspunkt – over for virksomhederne. Det er netop den politik, der vil blive den samlede virkning af forslaget, sådan som det ligger i dette øjeblik, hvis man ikke gør noget for de små.

Og hvad er den samlede virkning så? Den samlede virkning er, at man letter situationen for de store virksomheder, giver dem i virkeligheden tilskud. Og hvem skal betale? Det skal de små. Jeg kan godt forstå, at socialdemokrater

er interesseret i det. Det er det samfund, som er skabt i Sverige, med store virksomheder, ødelæggelse af de små. Jeg ved, at der er mange konservative, der har det på samme måde.

Jer er glad for, at det skinnede igennem, at skatteministeren ikke deler den opfattelse. Jeg takker endnu en gang for, at dette bliver rettet. Det kan ikke være meningen, at man skal lette situationen ved at give tilskud til de store og lade de små betale. Det er virkningen i øjeblikket. Derfor er det godt, der kommer en ny behandling i udvalget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Selvfølger har vi denne talerstol til at fremføre de punkter, vi er uenige på, når vi er uenige. Men jeg synes nok, at man skal lade være med som skatteministeren at grave grøfter for grøfternes egen skyld med den kraftige sprogbrug, han havde. Han kom med en noget anden definition af skattetryk end den, jeg må finde er den rigtige.

Vi er fuldstændig enige på det punkt. Efter hvad man må skønne i øjeblikket, forhøjes skatterne med den nye skat, der kommer – 2,5 pct. af momsgrundlaget m.v. – med 9,2 mia. kr. Det er vi enige om. Så sker der det, at der indføres nogle nye offentlige tilskud, nogle nye offentlige udgifter på 12,6 mia. kr., og det svarer lige i øjeblikket til det, som arbejdsgiverne betaler som en del af deres personaleomkostninger ved at indbetale vedrørende deres ansattes pensionsforhold og forskellige andre ting, som vi nu har i den række forslag, som har været i Arbejdsmarkedsudvalget, Socialudvalget og Uddannelsesudvalget. Men det er ikke egentlige skatter, der er tale om her. Det er en del af personaleomkostningerne, hvor man indbetaler beløbene. Derfor er det forkert, som ministeren siger, at skattetrykket bliver lettet, fordi man ikke mere er pligtig at betale det.

Det, der er det farlige ved denne operation, er, at vi alle sammen ved, at når der først er indført nye skatter, nu 2,5 pct., så bliver de meget hurtigt til 3 pct., 3,5 pct., 5 pct., når staten fattes penge. Og når der er indført nye offentlige tilskud, hvor det er den upersonlige stat og kommune, der skal betale, og ikke arbejdsmarkedets parter direkte, så vokser det også.

Derfor fastholder jeg, at de tal, vi er enige om, fører til det resultat, jeg nævnte i mit første indlæg.